

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอวัตถุประสงค์ สมมติฐาน วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย และ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษา และความเชื่อมั่นในตนเอง ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การสอนภาษาแบบธรรมชาติกับแบบฮาร์ทส สมมติฐานการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การสอนภาษาแบบธรรมชาติกับแบบฮาร์ทส มีคะแนนความสามารถทางภาษา และความเชื่อมั่นในตนเองโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัยที่กำลังเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดปริไตราม และ โรงเรียนนครหลวง (พิบูลประเสริฐวิทย์) อำเภอนครหลวง สังเกตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 2 ห้องเรียน ผู้เรียนห้องเรียนละ 20 คนโดยผู้เรียนทั้ง 2 โรงเรียนมีพัฒนาการใกล้เคียงกัน โดยดูผลพัฒนาการจากภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งได้มาโดยทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีจับฉลาก กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลอง 1 จัดประสบการณ์การสอนภาษาแบบธรรมชาติ และกลุ่มหลังเป็นกลุ่มทดลอง 2 จัดประสบการณ์แบบฮาร์ทส เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์ แบบทดสอบความสามารถทางภาษา และแบบสังเกตพฤติกรรม ความเชื่อมั่นในตนเอง ใช้เวลาในการทดลอง 9 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน โดยใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง แผนแบบ (Pre test-Posttest design with nonequivalent group) วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 นั้น เป็นไปไม่ได้ที่คะแนนความสามารถทางภาษา และความเชื่อมั่นในตนเอง โดยเฉลี่ยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การสอนภาษาแบบธรรมชาติ กับ แบบฮาร์ทส จะแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการเปรียบเทียบ ความสามารถทางภาษา และความเชื่อมั่นในตนเอง ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการประสบการณ์การสอนภาษาแบบธรรมชาติกับแบบฮาร์ทส มีประเด็นการค้นพบ คือ ความสามารถทางภาษา และความเชื่อมั่นในตนเอง ของเด็กปฐมวัย หลังการทดลอง ที่ได้รับการจัดการประสบการณ์ทั้ง 2 แบบสูงขึ้น และเมื่อนำการจัดการประสบการณ์ทั้ง 2 แบบมาเปรียบเทียบกันปรากฏว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สามารถพัฒนาได้ใกล้เคียงกัน โดยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

ความสามารถทางภาษา พบว่า ความสามารถทางภาษา ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดการประสบการณ์การสอนภาษาแบบธรรมชาติกับแบบฮาร์ทส ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการประสบการณ์ การสอนภาษาแบบธรรมชาติกับแบบฮาร์ทส มีผลทำให้เด็กมีความสามารถทางภาษา ด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพราะเป็นการจัดการประสบการณ์ที่ยึดเด็กเป็นศูนย์กลางจัดการประสบการณ์ไม่แยกส่วน บูรณาการ การฟัง พูด อ่าน เขียน เปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือกระทำ และสร้างองค์ความรู้อย่างอิสระ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การฟังเพลง คำคล้องจอง นิทาน การเล่าเรื่องซ้ำจากการฟัง การอ่านจากบทเพลง คำคล้องจอง การคาดคะเนจากภาพ การเล่าเรื่อง จากภาพ การเขียนตามแบบ การสร้างชิ้นงาน ผ่านกิจกรรมศิลปะ โดยเน้นการจัดการประสบการณ์ การเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายตามธรรมชาติ และจากการจัดการประสบการณ์ให้เด็กได้ร้องเพลงประกอบท่าทาง ท่องคำคล้องจอง ฟังนิทาน ปริศนาคำทาย ทำให้เด็กมีบรรยากาศ เป็นกันเอง ผ่อนคลาย สนุกสนาน ไม่เครียด และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ทำให้รู้สึกว่าการเรียนภาษาเป็นเรื่องง่าย ไม่กลัวผิด และกล้าแสดงออก ซึ่ง สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2541 : 261-268) ได้กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมภายใต้บรรยากาศ ที่เด็กได้ลงมือกระทำและสร้างองค์ความรู้ อย่างอิสระจะทำให้เด็กได้รับการพัฒนาภาษาและมีการถ่ายโยงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างเข้าใจและมีความหมายกับผู้อื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวิภา สรรพกิจจานง (2548 : 167) ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนภาษา ที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ควรเป็นลักษณะการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ และเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ภาษา อย่างอิสระตามความสนใจได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองต้องการได้เลือกทำงานในสิ่งที่ตนเองถนัด จนประสบผลสำเร็จ เด็กจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ทำให้รู้สึกว่าการเรียนภาษาเป็นเรื่องง่ายไม่กลัวผิด และกล้าแสดงออก สอดคล้องกับรายงานการวิจัย (Goodman 1989 : 26) ที่มีการติดตามผลพบว่า วิธีการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เป็นวิธีการสอนที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง ที่ช่วยให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้ภาษาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ไม่สร้างทัศนคติในทางลบต่อการเรียนภาษา แต่เด็กจะให้ความสนใจต่อการเรียนและการ

ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น ทั้งนี้เพราะกิจกรรมทางภาษาที่จัดขึ้นจัดในบริบท ที่มีความหมายต่อเด็ก และเด็กสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด ประสบการณ์การสอนแบบธรรมชาติกับแบบฮาร์ทส ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการจัด ประสบการณ์การสอนภาษาแบบธรรมชาติกับแบบฮาร์ทส มีผลทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการกล้าแสดงออก การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และความภาคภูมิใจในตนเองเพราะ เป็นการจัดประสบการณ์ที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างอิสระตาม ความสนใจร่วมกับเพื่อน และสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ได้นำเสนอผลงานใน บรรยากาศที่เป็นกันเอง และจากการสอดแทรกกิจกรรมที่สนุกสนาน ได้รับคำชมเชย กำลังใจจาก ครู ทำให้เด็กมีความอบอุ่น รู้สึกผ่อนคลาย ไม่เครียด เป็นผลทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่ง ชนกันาด จริตซื่อ (2549 : 21) กล่าวว่า ครูปฐมวัยจัดบรรยากาศในการจัดประสบการณ์ ที่ผ่อนคลาย ซึ่งทำให้เด็กอบอุ่นใจ มีอิสระในการแสดงออกและมั่นใจสิ่งที่จะทำ แสดงความชื่นชมในการ กระทำของเด็กด้วยสีหน้าและท่าทางในจังหวะที่เหมาะสม ทำให้เด็กปฐมวัยพัฒนาความเชื่อมั่นใน ตนเองเกิดขึ้น ซึ่งตรงตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ อิริคสัน (พรณี ช. เจนจิต 2538 : 68-70 ; Euilson's Theory of Development. n:d) กล่าวว่า การที่เด็กได้มีโอกาสทำสิ่งต่าง ๆ โดยอิสระ จะช่วยส่งเสริม ให้เด็กได้ค้นคว้าหาความสามารถของตนเอง ครูควรเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกอย่างอิสระจะ ช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวิภา สรรพกิจงานง (2548 : 167) ที่กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ที่มีบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เด็กได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีความสุข สนุกสนานในการเรียนรู้ไม่เคร่งเครียด ทำให้เด็กกล้าคิด กล้าแสดงออก ในบรรยากาศที่เป็นมิตร สอดคล้องกับ มัสเซน (Mussen 1969 : 261) ที่ศึกษาพบว่า พ่อ แม่ ที่ให้เด็กมีโอกาสและได้รับการ สนับสนุนความต้องการในด้านความอยากรู้อยากเห็น จะทำให้เด็กมีความรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง ฟังตนเองได้ มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าตัดสินใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก สามารถเผชิญสถานการณ์ ใหม่ โดยไม่วิตกกังวล และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า การจัดประสบการณ์การสอนภาษาแบบธรรมชาติกับแบบ ฮาร์ทส สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษา และความเชื่อมั่นในตนเอง ของเด็กปฐมวัยได้ไม่ แตกต่างกัน ดังนั้น ครูจึงควรนำการจัดประสบการณ์ทั้ง 2 แบบ ไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถทาง ภาษา และความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี และผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำ ผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 การจัดประสบการณ์การสอนภาษาแบบธรรมชาติกับแบบฮาร์ทส มีการดำเนินกิจกรรมเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน ครูผู้สอนสามารถฝึกเด็กให้ทำงานเป็นขั้นตอนในกิจกรรมอื่น ๆ เมื่อเด็กเคยชินกับการทำงานเป็นขั้นตอนแล้ว นอกจากจะใช้ในห้องเรียนแล้ว ยังสามารถนำไปใช้ในการทำงานทั่วไป และในชีวิตประจำวันได้โดยเด็กจะทำงานอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 การส่งเสริมความสามารถทางภาษา และความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็กนั้น ควรตระหนักเสมอว่า เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ไม่ควรเร่งให้เด็กคิด หรือตอบคำถามในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของครูให้ได้ ครูควรให้เวลาเด็กคิด หรือทำกิจกรรมตามความเหมาะสม โดยครูให้การสนับสนุนเพื่อช่วยให้เด็กมีความรู้สึกที่ดี มีความมั่นใจในการคิด และถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดตามความคิดของเด็ก

1.3 การจัดบรรยากาศในการทำกิจกรรม ครูควรให้กำลังใจโดยการสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น ยอมรับการแสดงออกของเด็ก ทางสีหน้า น้ำเสียง คำพูด เพื่อให้เด็กเกิดความไว้วางใจและเกิดความเชื่อมั่นในตัวเอง ทำให้เด็กมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้เป็นระยะเวลาอันยาวนานขึ้น ช่วยให้ครูสามารถมองเห็นพฤติกรรม และกระบวนการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดประสบการณ์ด้านอื่น ๆ เช่น การเปรียบเทียบการจัดประสบการณ์การสอนภาษาแบบธรรมชาติ กับการจัดประสบการณ์แบบโครงการ และ การเปรียบเทียบการจัดประสบการณ์แบบฮาร์ทส กับการจัดประสบการณ์แบบเดินเรื่อง เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการจัดประสบการณ์การสอนภาษาแบบธรรมชาติ ด้านความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

2.3 ควรมีการติดตามผลหลังการทดลอง เพื่อศึกษาความคงอยู่ของพฤติกรรม ความสามารถทางภาษาและความเชื่อมั่นในตนเอง